

BİR TAVİL

Faruk Uysal: 14 Haziran 1956'da Antalya'nın Korkuteli ilçesi Avdan köyünde doğdu. İlkokulu köyünde, ortaokulu Korkuteli'nde ve liseyi Antalya'da okudu. Hacettepe İşletme mezunu. ABD'de Western Illinois Üniversitesinde yüksek lisans yaptı. Kamu kurumlarında denetim elemanı olarak çalıştı, idari görevlerde bulundu. Özbekistan'ın başkenti Taşkent'te iki yılı aşkın görev yaptı. Şiir ve yazı hayatına üniversite yıllarında başlayan Uysal, *Kıyam* dergisinin kurucularındandır. Şiir, yazı ve çevirileri, değişik dergilerde yayımlandı. Yazılarında zaman zaman Korkut Soylu müstearını kullandı.

Kitapları: *Beyaz Yürüyüş*, şiir, 1998; *Kayıp Konuşmacı*, şiir, 2000; *Kırılmalar*, şiir, 2017; *Çok Sesli Ben*, şiir, 2025; *Bir Devletin Anatomisi: ABD ve Başkanlık Sistemi*, inceleme, 2016; *Taşkent Defteri*, günlük, 2016, (Yazarlar Birliği 2016 gezi ödülü); *Şairin Çekmecesi: Genç Şairlerle Beraber*, eleştiri, 2021; *Tahta Atın İçindekiler*, eleştiri, 2021. Çevirileri: *Seçilmiş 100 Şiir*, Edward Estlin Cummings, 2001; *Hannibal: Helenistik Bir Hayat*, Eve MacDonald, Biyografi, 2018; *Bütün Şiirleri ve Kompozisyon Felsefesi*, Edgar Allan Poe, 2021.

BİR TAVİL

Faruk Uysal

HECE YAYINLARI

İÇİNDEKİLER

BÜYÜK AKIŞ

Gün Günden Kırmızı /	9
Övgü Melezliğe /	11
Yürek Hafifliği /	13
Şiirin Hâlleri /	14
Bir Deniz Gecesi /	16
Kimliksiz Akış /	18
Akışla Bir /	20
Boşluk /	22
Poetik Sır /	23
Son/Bahar /	24
Mıknatıs /	25
Bulut /	26
Arılar /	27
Öykü /	28
Durmadan Yenilenmek /	29
Kimdir Şair Dedğin /	30
Miras /	31
Yürümenin Felsefesi /	32
Dünyanın Kalbinde Sakladığı Dua /	34

DİPNOT DENEMELERİ

Erkeğin Y'si /	37
Bir Bütün Olarak /	38
Bop /	40
Şiddetin Çocukları /	42
Herkes Şiir Yazsın /	44
Uzun Saltanat Tarihimize Bir Dipnot Denemesi /	46
Tarihsel Bellek /	48
V'den Www'ya: Muhteşem İnsanlık Tarihi /	49
Son İnsan Son Ses /	51
Muttasıl Kötümserlik /	53
Sözlük /	54

Kitap Kokusu /	55
Deniz Engelliler İçin Şiir /	56
Savaş Başlamadan /	58
Bir Tavil /	60
Eşik /	62
Güzelliğin Kör Noktası /	63

YOLDAN ÇIKMAK

Yoldan Çıkmak I /	67
Yoldan Çıkmak II /	68
Yoldan Çıkmak III /	70
Uzun Öykü /	72
Nisan /	74
Zeytin /	75
Emojiler /	76
Gelincikler /	78
Aşk /	79
küçük harflerle aşk /	80
Güneye Gidelim /	81

RENGA

İçimizdeki Persona /	85
Küflenmenin Diyalektiği /	86
Labirent /	88
Trajik İyimserlik /	90

BÜYÜK AKIŞ

GÜN GÜNDEN KIRMIZI

ötekinin suretini giyinmiş de
kendini arayan bir gezgin gibi
bir gezgin gibi bu gezegende
şiddetle sahneye fırladım şiddetin sirkinde
elim yüzüm yara bere içinde.

hâlâ izini taşıyım çocukluğumda karnıma batan çivinin
pişmanım öldürdüğüm yılanlar kurbağalar için
o saksığının yuvasını bozduğum için
pişmanlıklarla dolaşırım şehrin sokaklarında
pişmanlıklar yoldaşım.

menekşe mor gül kırmızı
evrim günlük sularla
gün günden kırmızı
kim duymuş ki sırtını yasladığı ağacın telaşını
duysun işitsin günlük suların dağdağasını.

gelip geçiyor aylar mevsimler
ben geldim geçiyorum
yolda tekerlek izleri
üst üste birkaç çizgi birkaç çentik
belli ki daha önce de gelip geçmiş birileri.

çok düşüp kalktım
kırdım, kırdığım camlar ayaklarıma battı
ağladığım da oldu güldüğüm de
düşüp kalktıkça
kim düşmez kalkmaz, bildim.

Temmuz 2019

ÖVGÜ MELEZLİĞE

ey benim mavi kuşum
saf olan her şey incitiyor ruhumu
dalımdan uçup gidersin diye korkuyorum
elim bir eli tutuyor, dilim bir dile değişiyor
ben seninle birlikte melezleşiyorum.

seninle birlikte büyük şeylere bile
mesela karanlık bakışlarıyla kış gecelerine
uzun yaz günlerine insanı savunmasız yakalayan
hard rock şarkıların davullarına, gitarına bile
katlanabiliyorum.

dağlara tırmanıyorum göğsüm genişliyor
umut bir yaprak, aşk bir çiçek
dağlarda ak çiçek sarı çiçek, kurtuluyorum esmerliğimden
bir kütleyim ben öznesi olmayan
bir rüya kadınıyla geceleyen, çocuklarıyla çoğalan.

mağarasına Platon'un hiç girmedim
ama öznesi olmayan yeşil bir ağacın
düşünü yordum bir deli akarsuyun
ışığı parçalayan çocuklarla oynadım
gölge oyunlarını söylenceyi sinemayı bilirim.

ya o kilisede kıldığımız bayram namazı
o gün İsa Mesih yırtmıştı içimde dalgalanan bayrağı
o günden beri bayraksızım
o günden beri bu kanatlar bu mavilik
o günden beri bir tek şiirin ellerini öpüyorum.

ey benim mavi kuşum
ben seninle birlikte hep kendimden bir sonraki oluyorum.

Nisan 2020

YÜREK HAFİFLİĞİ

kaybolmuş sevincini arayan bir gemiciyim ben
bağışladım bağışlanmak için
yürek hafifliği nedensiz güzellikler yaratıyor
düşlerim şimdi beyaz bulutlar gibi
mavi bir ışık denizinde
yüzüyor beyaz bulutlar gibi...

Temmuz 2020

ŞİİRİN HÂLLERİ

şiiir su gibidir
bakmayın sözlüklere sığındığına
onun gerçek yurdu yuvası
gökyüzüdür, Kümülüs, Nimbus, Sirrus gibi.

örneğin lirik hâli şiirin
melek hâline benzer suyun
bir denizdir antik ve melankolik
üzerinde kanatlı atlarla gezindiğın.

eğer epik hâlini sorarsan
vicdanları sarsan, akli köpükler içinde bırakan
yürekte kabaran duyguları
rüzgârlara veren
kayalara savuran
azgın dalgaları düşlemelisin.

pastoral hâli şiirin
uzaktan uzağa çoban çeşmesi
ne söyler dinlemek istersen dağlara çık
dumanlı dağlara karlı dağlara
yücelerde gezer çünkü şiir perisi.

su gibi türlü hâlleri vardır şiirin de
sakın kalıplara koyup dondurma
dereler gibi aksın, buhar olup uçsun
seni söylesin, senden söylesin
ama herkes onda kendini görsün.

Ağustos 2020

BİR DENİZ GECESİ

gündüz köpük köpük görünen suyun
her dalgası parıldıyor soluk ışıklarla
tatlı bir esinti oynuyor saçlarımla
kayığımın önünde iki dalga yakamoz
akıyor süzülüyor bir rüya hafifliğinde.

dalgalanması gibi rüzgârda
yakaya bağlanan süt rengi bir pelerinin
iki dalga yakamoz
her şey durmuş sadece onlardır akan.

ne yasaklayan ne onaylayan
ne bir dostluk ne düşmanlık
her şey kendi düzeni içinde
bir güzellik sadece dinginlik vaaz eden
uzanıyor çıplak ve örtüsüz
kendi kendine Tanrının huzurunda.